СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIX. Ч. 82. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 9. квітня 1931. VOL. XXXIX. No. 82. Jersey City, N. J., Thursday, April 9, 1931. THREE CENTS.

ЧЕСЬКИЙ ІМІҐРАНТ ВИБРАНИЙ МЕЙОРОМ ШИКАҐА

ШИКАҐО. — Антон Дж. Сермак, чеський іміґрант, бувший поганяч мулів у майнах, зістав вибраний мейором міста Шикаґа. Він повалив при виборах Вилієма Томсона, знаного під іменем „Біґ Бил", котрий за останні 16 літ був трома наворотами мейором Шикаґа. Томсон кандидував з боку републиканської партії, а Сермак з демократичної.

Отже велика побіда демократів буде мати те значіння, що міська рада й ріжні урядові посади міста перейдуть у руки демократів.

Сермак заповів, що він буде точно держатися тої програми, яку оголосив підчас виборчої кампанії, а в першу чергу возьметься до чистки в поліційнім департаменті, а далі й в інших, щоби усунути корупцію. Сермак заповів теж війну з бандитизмом.

Томсон, коли вже була певна його програна, вислав Сермакови привітну телеґраму та заповів, що він як звичайний горожанин буде далі працювати для добра міста.

Сермак походить з бідної майнерської родини. Родився в Чехословаччині, а привезли його до Злучених Держав однорічною дитиною.

Його жінка, яка померла тому рік, була Чешка.

Сермак побив Томсона більшістю 191,916 голосів. Кажуть, що тут побідила розумна стратеґія Сермака, бо він говорив спокійно про економічну крізу й безробіття і розвязував ті проблеми. А Томсон звертався до ріжних національностей і до католиків та грав на національних і релігійних почуваннях. А це не дописало.

ДЕПРЕСІЯ СКІНЧИТЬСЯ ЗА РІК.

НЮ ЙОРК. — Герберт Ф. Фрейзер, професор економії в Свартмор Каледжі, говорив на зборах Квейкрів про економічну депресію. Він заявив, що депресія триватиме ще один рік, але натякнув, що на протязі біжучого десятиліття прийдеться переживати ще гірші часи. Професор Фрейзер є тої думки, що обезпечення проти безробіття являється ще найкращим ліком на безробіття.

ДАЛІ НАРІКАЮТЬ НА ГУВЕРА.

СЕЙНТ ТОМАС (Вірджін Айленд). — Мешканці острова не можуть забути президентови Ґуверови його заміток щодо острова та його нарікань, що Злучені Держави зробили злий бизнес, коли заплатили $25,000,000 за „пургавз".

Кажуть, що коли острови були під Данією, то вони не були „пургавзом", а стали ним допераа через нерозумні закони, які заведено на острові, коли їх прилучено до Злучених Держав.

АКВЕДУКТ ЗА $50,000,000.

НЮ ЙОРК. — Місто є завжди в страху, що йому може не стати води, бо уживає денно 880,000,000 ґальонів води. Тому рішено побільшити міські резервоари. На це призначило місто в 1927 р. $272,-000,000.

Тепер хочуть приступити до будови акведукту, яким спроваджувано би воду з ріки Делавар. Кошти будови виносили би $50,000,000. В той спосіб міг би Ню Йорк одержувати денно коло 440,000,000 ґальонів води більше ніж досі.

63% ПЕРЕПАЛО ПРИ ІСПИТАХ НА УЧИТЕЛІВ.

НЮ ЙОРК. — З 3,065 кандидатів на учительські посади в нормальних школах перепало при іспитах 1,903 кандидатів і кандидаток.

ПАПІРОСИ ПОДОРОЖІЮТЬ.

НЮ ЙОРК. — Циґаретові компанії, Ди Юнайтед Сіґар Стōрс і Шульте, котрі вели між собою довгу конкуренційну боротьбу, вже погодилися. Наслідок того такий, що ціна на папіроси піде вгору. Одна пачка коштуватиме 15 центів, а дві 27 центів.

ПОКАРАЛИ КРИВОПРИСЯЖНИКА.

НЮ ЙОРК. — Полісмен, Сидней Д. Тейт, зістав засуджений на кару 2 і пів річної тюрми за кривоприсягу. Він то післав був відомого доносчика Акуну до помешкання Миссис Сендс, а потім ввійшов до її помешкання і арештував її за неморальність, а перед судом зізнав під присягою, що не знав того чоловіка, який був у неї в хаті.

Суддя, котрий покарав Тейта, казав, що він дав йому найнижчу кару, бо знає, що він не був хабарником, а тільки впав жертвою тої системи, яку практикується в нюйорській поліції.

ПОМЕРЛО 12 ЛЮДЕЙ ВІД ДЕРЕВЛЯНОГО АЛЬКОГОЛЮ.

НЮ ЙОРК. — Д-р Александер О. Ґетлер, міський лікар, подає, що знову зачинається епідемія смертних випадків від затроєння деревляним алькоголем. При переведенню секції над 12 особами, помершими з невідомих причин, стверджено, що причиною смерти був деревляний алькоголь.

КРІВАВА ПОЛІТИЧНА БОРОТЬБА.

БОГОТА (Колюмбія). — В місті Ґвака прийшло до такої завзятої боротьби між лібералами і консерватистами, що одні на других почали по вулицях стріляти, наслідком чого загинули 14 осіб.

ДОЧКИ ЛЬВА ТОЛСТОГО НЕ ДОПУЩЕНО ДО КАНАДИ.

Канадійський іміґраційний уряд відмовився допустити до Канади Олександру Толстой, дочку славного російського письменника Льва Толстого. Причина недопущення та, що дочка російського письменника, як втікачка з Росії, не має пашпорту від совітського правительства, а крім цього старалася приїхати до Канади з Йокогами, де тепер перебуває, а канадійський іміґраційний закон говорить, що можна допускати тільки таких людей, що їдуть до Канади прямо з місця свого уродження. Робітничий посол Вудсворт звернув у парляменті 16 березня увагу про заборону доступу до Канади для Олександри Толстой і міністер іміґрації Ґордон обіцяв справу „розслідити".

АДВОКАТ ДОМАГАЄТЬСЯ 100 ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ ВІД САСКАЧЕВАНУ.

Адвокат в Ріджайні, Брем Томсон, віднісся до суду з петицією, в якій домагається від правительства Саскачевану суми сто тисяч долярів за зломання угоди в злуці з його роботою в ціли відзискання для провінції її природних богатств. В петиції говорить Томсон, що теперішнє правительство взяло було його за свого головного дорадника для відзискання природних богатств від домінії, але відтак без причини правительство зломало угоду з ним. За те він домагається тепер відшкодовання.

КАНАДІЙСЬКІ ПОСЛИ ОПОВІДАЮТЬ ПРО ЗЛИДНІ НА ПРЕРІЯХ.

Палата послів в Оттаві довідалася 19 березня від послів з західних провінцій богато про злидні, які тепер панують на преріях. Був се четвертий день дебати над престольною промовою і західні посли забрали більшу часть засідання. Посол Спенсер з Бетл Ривер висловив велике розчаровання задля згадки про рільництво в престольній промові. Він представив сумну картину відносин на заході. Банкроцтво, терпіння, злидні, трудноці зносять люде і мусять далі зносити, а маленька поміч, про яку говорить престольна промова, виглядає на пусте глузування. „Із престольної промови виглядає, немовби це був новий випадок того, як Нерон грає, а Рим горить", сказав посол Спенсер.

ПОЗДОРОВЛЕННЯ ПІЛСУДСЬКОМУ.

В польськім соймі поставлено запитання урядови в справі примушення учнів польських шкіл посилати маршалкови Пілсудському картки на острів Мадейру з поздоровленням його в день імянин. Таких карток було вислано туди біля пять міліонів.

Внескодавці стверджують, що вчителі примушували дітей купувати картки, підписувати їх і висилати на Мадейру. Також урядовці ріжних інституцій були примушені посилати такі поздоровлення.

ГРЕЦІЯ СКОРОЧУЄ ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ.

Грецький парлямент ухвалив скоротити військову службу в Греції з півтора року на один рік. Тим чином Греція заощадить річно 200 міліонів драхм.

УКРАЇНСЬКА ГОДИНА НА РАДІО.

В неділю, дня 12. квітня (на Великдень), в годині 3—4 пополудни на стації W. B. A. X. відспіває укр. гр.-кат. церковний хор з Ґановер (Нантікок, Па.) під управою Мирона Сокольського слідуючі пісні:

1. Христос воскрес; 2. Согласно заспіваймо; 3. Єлици; 4. Ангел вопіяше; 5. Христос воскресе; 6. Отче наш; 7. Ти, Єрусалиме; 8. І світає і смеркає; 9. Прийди, весно, сольо й хор; 10. Як славен.

РОСІЯ НЕ ВТРИМАЄТЬСЯ.

„Росія не втримається. Комунізм покажеться безхосенним, пятилітній плян мусить не вдатись і найбільший деспотизм та тиранія, які світ коли бачив, будуть ударемнені людською природою". Так заявив 20 березня д-р Стефан Лівак, голова департаменту політичної економії в університеті МекҐіл, промовляючи перед молодшою торговельною палатою в Монтреалі. Професор перестеріг, що поліційні палки не є правильним середником на знищення комуністичного руху в Канаді. „Треба задоволити потреби людей, які заставлять їх шукати чогось нового, а це є перший і одинокий крок, потрібний на усунення того лиха", сказав професор, говорячи про комуністичний рух.

МИМОВІЛЬНЕ ВБИВСТВО.

Два приятелі, плютоновий Розенберґ і капраль Бєлік з бальонового баталіону у Варшаві, вертаючи з забави, стріляли собі на віват з револьверів, бо були підхмелені. Через необережність і нетверезість капраль стрілив так, що вцілив Розенберґа в голову й поклав його трупом. Капраль Бєлік, бачучи вбитого приятеля, хотів з розпуки сам затрілитись, але його здержали приятелі. На днях мимовільний вбивник станув перед судом і сам просив, щоби його міцно покарали. Але суд покарав його тільки 2-місячною вязницею, бо доказано, що Бєлік не хотів убити приятеля.

З МУЗИКОЮ ДО СУДУ.

В місті Касселі в Німеччині мала відбутися судова розправа проти 97 комуністів, які мали відповідати з вільної стопи. Обвинувачені, йдучи до суду на розправу, взяли з собою орхестру, яка грала їм на вулицях, при чому підсудні співали революційні пісні. Поліція розіґнала комуністів, а розправу відложено.

НІМЦІ — ВМИРАЮЧА НАЦІЯ.

На засіданні гигієнічного австрійського товариства під проводом проф. д-ра В. Матая у Відні, відомий гигієніст д-р Райхель доказував у рефераті, що німецька нація є вмираючою і хто знає, чи її вдасться вратувати від загину. Війна і повоєнна кріза ослабили життєздатність і силу Німців. Скількість народин спадає з року на рік, недуги поширюються в небувалий досі спосіб, смертність зростає. Німеччину моглоб вратувати молоде повоєнне покоління, але воно не знаходить праці ні хліба. Одинока рада — еміґрувати в чужі краї, а міське населення перекидати на села, бо життя в містах ослаблює нинішнє покоління.

РАДКО ЗАСУДЖЕНИЙ НА КАРУ СМЕРТИ.

Михайлю Радко і Бертрем Джонс мають згинути на шибениці за вбиття Ернеста Мідвинтера, а Алберт Ален, як їх помічник, дістав кару досмертної вязниці. Засуд проголосив суддя Симонс в Келґарі 18 березня. Засуд має бути виконаний 10 липня ц. р. Мідвинтера вбито минулого літа в серпні. За виновниками його смерти шукано по цілій Канаді та в Злучених Державах. Алена арештовано в Карнейшен, де він похвалився двом хлопцям, що брав участь у душогубстві. Він сказав, що Мідвинтера вбили Радко і Джонс. Джонса віднайдено в тюрмі у Летбрідж, де він відсиджував короткий реченець. А Радка знайдено аж в карнім заведенню в Лівенворт у Злучених Державах, куди він попав по якімсь невеличкім проступку в стейті Індіяна.

ВБИВ У СУПЕРЕЧЦІ.

В селі Великім Раківці тихий, спокійний і працьовитий господар Андрій Німець, виведений з рівноваги постійними нападами на нього сільського хулігана Івана Олещука (парубка 25 років), в суперечці вдарив Олещука ціпком по голові і вбив на місці. Потім пішов на поліційну станицю і сам віддався в руки поліції, котра його заарештувала і посадила до кремянецької вязниці.

САМОВБИВСТВА.

В німецькій кольонії Кальтвассер коло Скнилова застрілився по суперечці з нареченою сержант польського летунського полку, Казимир Ґжеґоржинський. Сталося це на забаві в сержанта Твердохліба на очах присутніх гостей. — Артист Жигмонт Турков, розвівшись зі своєю жінкою, попав у таку тугу й жаль за нею, що труївся в Перемишлі, але є надія його уратувати. — З Ґрудзьондза до Варшави перевозили транспорт вязнів, засуджених на досмертну, або довголітню вязницю. Між вязнями був Кароль Новак, який мав ще 13 літ бути у вязниці. У Варшаві підчас переїзду Новак скористав з неуваги поліції, вибив в автомобілі шибу і склом розрізав собі живіт. У безнадійнім стані його відвезли до лічниці.

САМОВБИВСТВО ФІЛЬОСОФА.

У Відні застрілився Емануель Вірт, доволі відомий фільософ, автор численних дрібніших фільософічних студій, писаних в дусі Шопенгаверівського песимізму. В прощальнім листі до сестри він написав, що яко фільософ прийшов до переконання, що життя нічого не варта і тому відходить з цього світа. Сестра його переконана, що головною причиною песимізму Вірта була грудна недуга.

ЛЮБОВНА ІСТОРІЯ ПЕРЕД КОЛОМИЙСЬКИМ СУДОМ.

Меланія Ґарлінська, 28-літня Українка з Цуцулина під Коломиєю, вийшла заміж за постерункового поліції Ґарлінського, але згодом це мішане подружжа не було щасливе і, як казав акт обвинувачення, Меланія мала любовника. Той любовник, Матій Донищук, хотів позбутись Ґарлінського і стріляв до нього, здається, щоб убити його. Вбити не вбив, але коломийський суд засудив його на 4 роки вязниці.

ПОЛІТИЧНИЙ ХАОС У РУМУНІЇ

МАЄ НАСТУПИТИ ДИКТАТУРА УРЯДУ И РОЗВЯЗАННЯ ПАРЛЯМЕНТУ.

БУКАРЕШТ (Румунія). — Резиґнація міністра торговлі й промисловости, Манойлеску, привела до крізи правительства в Румунії. Король не хотів бачити нікого іншого на становищу міністра торговлі й промисловости, як лише Манойлеску. Урядови на чолі з Мінореску довелось уступити. Король доручив формування нового уряду бувшому послови в Лондоні, Тітулеску, який уже прибув до столиці.

Тітулеску старається порозумітись з бувшим премієром-міністром, Маню, а через нього з національно-селянською партією. Таксамо він шукає порозуміння з лібералами на чолі з ґенералом Авереску та професором Н. Йорґою. Ситуація така, що годі чекати міжпартійного порозуміння, хіба може прийти до орґанізовання уряду з членів ріжних політичних партій та ґруп по персональному принципі. Тоді доведеться розвязати парлямент і проголосити диктатуру уряду.

Політична, а також економічна ситуація в Румунії тепер така тяжка, що годі передбачити, як вона вийде з теперішнього тяжкого становища. Користуючись нагодою, знову почали підносити голови крайно праві й погромницькі елементи на чолі з відомим ненависником „інородців" в Румунії, головою фашистівської орґанізації, Кузою.

БЕЗРОБІТТЯ В НОРВЕҐІЇ И ДАНІЇ.

КОПЕНГАҐА (Данія). — Робітничі непорозуміння виникли в Данії та в Норвеґії. В обох країнах підприємці стараються зменшити платню робітникам. Не осягнувши порозуміння з робітниками, підприємці в Норвеґії оголосили „лок-авт" 44,000 некваліфікованих робітників. В той саме час в Данії 60,000 сільсько-господарських робітників загрозили страйком, коли підприємці будуть старатися зменшувати їм платню.

Загальна скількість безробітних в Норвеґії вже перейшла 100,000 осіб. Таксамо й у Данії вже не менше 100,000 безробітних, в більшости докових робітників. Загальна економічна кріза вже досягнула й ці держави, що досі не мали клопоту з безробіттям.

„ДОМПІНҐ" БАВОВНИ.

ЛОНДОН (Анґлія). — Анґлійські ткальні все більше купують радянську бавовну, яку, з огляду на примусову й дешеву працю в Росії, продають дешевше від американської. Відповідно тому, як зростає запотребовання радянської бавовни, зменшується запотребовання американської. Американські фармери, котрі плекають бавовну, скоро відчують на собі наслідки російського бавовняного домпінґу.

Є відомости, що Росія старатиметься в цьому році значно поширити свій експорт бавовни до Анґлії, щоб якнайбільше витіснити звідти американську бавовну. Манчестерські ткацькі фірми вважають російську бавовну не гіршою від американської й навіть були випадки, коли свої вироби з російської бавовни вони маркували як вироби з американської бавовни.

ЮВИЛЕЙ ҐІНДЕНБУРҐА.

БЕРЛІН (Німеччина). — Ближчі приятелі президента Ґінденбурґа склали йому поздоровлення з нагоди 65-ліття вступлення його до військової служби. Це було 7. квітня 1866, коли він 18-літнім ляйтнантом вступив до армії. За три місяці він уже був поранений у війні Прусії з Австрією.

КУРДИ ЗНОВУ ЗАВОРУШИЛИСЬ.

ІСТАНБУЛ (Туреччина). — З настанням весни Курди знову заворушилися в районі гори Арарат. Частина Курдів з племени Джолалі мала горячу сутичку з перськими військами. Потерпівши поразку, вони хотіли перейти на турецьку територію, але турецькі війська їх не перепустили.

На турецькій території також почалися заворушення серед окремих курдських племен і Турки тепер готуються до боротьби з ними.

БЛЬОКАДА МАДЕЙРИ.

ЛІСБОНА (Портуґалія). — Уряд зарядив бльокаду острова Мадейри, який знаходиться в руках повстанців. Цим способом правительство сподівається привести повстанців до капітуляції. Чужинці, котрі знаходяться на острові, можуть його покинути при помочі урядових кораблів, коли вони цього бажають.

Таким шляхом сподіваються уникнути кровопролиття, бо нужда й голод з недостачі привозу до острова змусять повстанців скапітулювати.

ПРОЧУВАВ СМЕРТЬ.

МАЛЯҐА (Еспанія). — На пароплаві „Флорида" підчас зударення його з анґлійським воєнним судном біля Ґібральтару загинув пароходний радіомеханік, Монтес. Тиждень перед катастрофою він купив в Південній Африці цинкову трумну й поставив її в себе в каюті. Своїм приятелям казав, що він хоче, щоб його трупа відвезли в цій трумні до Марсилії, що й тепер зробили.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order
Тел. „Свободи", Montgomery 5—0498. Тел. У. Н. С.: Montgomery 5—1835
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346. JERSEY CITY, N. J.

ПОБИВАЮТЬ СЕБЕ СПОМИНАМИ

Спомини Пілсудського, як польського революціонера й жовніра, перекладено на ріжні чужі мови, між іншими й на англійську. Широкий світ має отже тепер змогу пізнати на власних споминах Пілсудського, ту людину, яка сьогодні є некоронованим польським королем і відповідає за те все, що тепер діється в Польщі.

Зі споминів Пілсудського виходить, що ціле своє життя він жив тільки ідеєю: державною незалежністю Польщі. Як польський революціонер, він витратив десятки літ на те, щоби переконувати не тільки тих, котрі гноблять, але в першу чергу самих гноблених, що груба сила й переслідування не годні знищити національного духа й любови до свободи і незалежности.

І так склалося, що революційний мрійник Пілсудський дожив тої хвилі, коли його мрії сповнилися, коли польський поневолений нарід став свобідним і державним. А старий мрійник став першим державним мужем у вимріяній собою державі.

Таке прийде на думку кождому чужинцеви, котрий перегляне спомини Пілсудського, чи може тільки познайомиться з ними з того, що пише про них критика.

А читаючи про те, стане мимоволі перед кождим думаючим читачам образ тої Польщі, котру Пілсудський виборов. Але й стане образ самого Пілсудського: не того, що є в споминах, але теперішнього, того, що сам є при владі.

Спомини Пілсудського поширюють тепер у цілім світі. На тлі тих споминів хочуть виказати, яка це велика людина кермує тепер Польщею. Та в той самий час поширюються по світі відомости про кріваву польську „пацифікацію" в Галичині. Разом зі споминами Пілсудського з його боротьбою проти гноблення польського народу Москвою розходяться теж відомости про страшний польський терор на землях Західної України та про кріваві польські карні експедиції, висилані на безборонний український нарід урядом — Пілсудського.

Читає отже світ про колишні глибокі переконання Пілсудського, що ніяка тиранія не може знищити національного ідеалу й змагання до свободи, а разом з тим дізнається про змагання уряду Пілсудського знищити національні ідеали тих Українців, яких силою загнано в польське ярмо. Ось тому спомини Пілсудського є для думаючих людей признанням для давнього Пілсудського, а заразом і ганьбою для теперішнього Пілсудського.

ВАРШАВСЬКІ „ПЕРЕГОВОРИ"

(Оригінальний допис до „Свободи" з краю).

II.

Ми не задумуємо забавлятися в подрібне подавання тих, нераз суперечних з собою вістей, щодо тих переговорів — і тому обмежимось лише на найконечніших, потрібних до зроблення остаточних висліди.

І так пише львівська „Ґазета Поранна" в звіті свого варшавського кореспондента:

„Від довшого часу велися на варшавськім ґрунті довірочні розмови між уповажненими представниками польських міродатних кругів й уповажненими представниками українського (ундівського) парляментарного клюбу. Легко догадатися, що ті розмови мали на ціли ліквідацію настроїв, які на політичнім терені витворилися в звязку з т. зв. „пацифікацією". Розмови ті ведено, як ми („Ґаз. Пор.") це вже згадали, в спосіб дуже дискретний і властиво були вони лише приготовленнєм до ряду дальших потягнень і пертрактацій. В останніх часах між Львовом і Варшавою розвинулася дуже горячкова виміна думок, а іменно між президією ундівського парляментарного клюбу і президією УНДО-ня у Львові.

„Як довідується ваш („Ґаз. Пор.") кореспондент з кругів дуже добре в цій справі поінформованих, то з польської сторони висунено між іншим **два головні постуляти,** а іменно зложення певного роду заяви, яка малаб ствердити публично, що **Українці стоять на ґрунті льояльности** у відношенню до польської держави, а другим постулятом булоб те, щоби Українці вплинули на **вицофанне з Союзу Народів українських і чужих (англійських) жалоб** на поступованне Польщі супроти Українців. Слід зазначити, що президія укр. парляментарного клюбу одержала для пертрактацій **формальну повновласть** від президії УНДО".

Таке писав кореспондент львівської „Ґазети Поранної" з Варшави. Та є фактом, що переговори розпочали вести Луцький і його товариші цілком на **власну руку,** і що доперва пізнійше постаралися вони про уділення відповідних повновластей зі Львова. Та коли про це заговорила польська преса — то в краю піднеслася **буря страшного негодовання.**

Однакож найсильніший удар завдав „переговірникам" посол **Целевич,** що натерпівся немало і в Берестю і в Бриґідках тай нарешті за кавцією зістав випущений на свобідну стопу. Він зосібна представив львівським провідникам УНДО до якого нечуваного **скандалу** можуть довести такі переговори.

Що **сказала би заграниця на таке упідлення** з боку укр. галицьких політиків супроти тих наших — на щастя численних — чужинецьких приятелів, що так грімко піднесли протест проти польських звірств в англійській, американській, французькій, бельґійській, чеській, німецькій та в інших культурних суспільностях?!

Чи не буде це раз на все наукою для них, щоби на будуче не пхали пальців межи польсько-українські двері, бо з народом, що битий в писок з обох боків іще цілує руку, що його зневажає і бє до крови — нічого зробити не дасться, бо такий безчесний нарід засуджений безнадійно на загибіль?!

Тверде слово посла Целевича заважило й довело президію УНДО до того, що вона просто заказала дальші переговори, коли представники Бебехів, а властиво самого уряду, ставлять такі безличні вимоги до представників народу так по звірськи скатованого, скривдженого на майні та збезчещеного. Цей спротив УНДО сконстернував також і Бебехів, котрі нагло скликали засідання свого клюбу, на яке що хвилі, прибігали всілякі урядові шишки тай сам маршалок сойму Світальський. Яких нових штучок уживають головні аґенти польського уряду для підмовлення ундівських послів до витягнення горячих каштанів на женевське снідання для п. Залеського — ще не знати. Та пожаданим є взагалі застановитись над цим, як властиво прийшло до цеї варшавської траґікомедії.

Всілякі поговірки ходять щодо того поміж людьми.

Ундівська офіціяльна преса старається представити справу так, що ундівські посли мусіли вже з почуття обовязку інтервенювати у польському уряді в справі випущення на волю ще держаних в тюрмі послів та в справі винагородження матеріяльних шкід, зроблених пацифікацією. Но! були там ще й інші домагання, як ось наприклад грошевої допомоги для „Сільського Господаря".

Що польський уряд, зглядно його аґенти — провідники Бебехів — вхопили зараз ундівців не лиш за наставлений палець, але і за цілу руку, це було самозрозуміле, коли знається про надзвичайно скрутне положення польської дипльоматії на терені Ліґи (Союзу) Народів в наслідок контрапацифікаційних жалоб.

Травень уже не далеко, а в травню мають прийти ті жалоби на **„воканду"*)** Союзу Народів, а це булоб би дуже не понутру польському міністрови справ закордонних, Залеському, тай цілому польському урядови.

З якою емфазою виступив би він перед цей міжнародний синедріон та заявив, що всі жалоби „непокликаних" чужинецьких опікунів над Українцями є без усякої основи, бо самі Українці цофнули свої жалоби і почуваються вповні вдоволені і заспокоєні!

Залеський думав покликатися на того роду **національних зрадників,** якими показалися в лютім ц. р. в Брюселі (Бельґія) на зїзді Міжнародної Унії Прихильників Союза Народів Петлюрівець **Шульгин** та **Роман Смаль-Стоцький.**

*) Це слівце впровадили недавно Поляки з „Пана Тадеуша".

Лише чужинцям — Голяндці пані Бакер і Німцеви Аменде маємо завдячувати, що справи польських звірств тоді відразу не убито, але що бодай вибрано осібну комісію „для перестудіювання цього питання".

Можемо лише сказати тут словами Самійленка: „Спасибіг Богови і за це!"

А обовязком сумлінного ґазетного справоздавця, що дає своїм заокеанським братам звіт з життя свого народа в Рідним Краю, є представляти їм не лиш самі веселі і потішаючі картини з того життя, але і сумні та засоромлюючі. Бож головною підставою всякої розумної політики є передовсім знання **дійсної правди, реальних обставин.**

Цього вчив Чехів великий Масарик вони добре на тім вийшли.

Пізнання хиб і промахів наших земляків та взагалі наших власних — ані на кришку, **не сміє зменшити нашої любови до Вітчини.** Ми мусимо любити її у цілім її розмірі та таку, якою Вона є, бож Вона і її діти — це лише витвір історичних обставин, тих соток літ недолі і неволі, які вони мусіли пережити тай тепер ще переживають.

І в Поляків і в Італійців, Чехів, Болгар, Сербів та в інших народів були зрадники і хручі — але це не спинювало визвольних змагань тих народів.

Одних з тих зрадників покарали таки ще їх сучасники, інших — доперва історія — записуючи їх імена чорними буквами на своїх скрижалах.

Як буде з нашими—предвидіти годі, але сам факт їх істновання не сміє нас ні на хвилю збивати з пантелику, охолоджувати жар любови до нашої **„Отчизни"** (як писав колись Котляревський) та спинювати розгін нашої визвольної роботи.

Но — але пятнувати хрунівство, угодовство, малодушність або й користолюбивість — ми мусимо, і то безпардонно!

І тому й до тих нещасних новітних варшавських пе-ре-го-во-рів" мусимо приложити немилосердно гостру критику.

(Конець буде).

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

МОСКІГОН ГАЙТС, МІШ. Тов. Просвіта від. 131, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 12-го квітня, в гали церковній при Парк Ґ[illegible]. Проситься всіх членів прибути і вирівняти свої вкладки. — Василь Шеремета, пред., Йосиф Доманчук, рек. секр.

Михайло Зощенко.

КОЛИ НАСТАНЕ ВЕСЕЛЕ ЖИТТЯ

Багато пролетарів одержало цього року хату з приділу. Тож то втіха.

Втіха, та не зовсім. Тимбільше, що такий приділ відбувається не дуже то мудро. Коби тільки закватирувати. А як і де й до кого — над цим рішучо не думають.

Самособою, справедливо, нема що призадумуватися, коли така страшна скрута. Та, відомо, хотілося би, коли вже не можна тепер, то на будуче мати яку-таку ґарантію, що до тихої, наприклад, людини не впакують трубача або капельника, що зовсім наче божевільний скаче під саму стелю та стрясає всією хатою.

Або хочаб таке: вчених секретарів, наприклад, закватирувати в учених секретарів. Членів академії, яких оминула „чистка" державного апарату — в членів академії. Дентистів — у дентистів. Тих, що на флеті виступають, знов у своїх — свистіть собі в компанії.

Відомо, коли годі вдержати таку точність при розкватируванні, то не треба. Хай би кватирували на основі головних прикмет. Людей умової праці й тих, що люблять по ночах книжки перелистовувати — хай пакуються до своїх нічних камратів.

Інші — до інших. І так далі. Тоді щойно настане веселе життя. Бо то тепер дуже нераз буває прикро. Ось такий, наприклад, факт з одним нашим знакомим. Узагалі це робітник. Ткач. Просив не подавати його назвища. Казав розповісти факт, а назвища не займати. До тла, повідає, могли би добити мене.

Тому назвімо його, ну, хочаб Захарів.

Закватирували його, бідачиська, саме цього року. Самособою, мерсі й спасибіг, що закватирували, бо досі жив у свояків. Та лише, що той кватирунок боком виліз йому.

Був то горожанин нервовий трохи, одначе зовсім добрим втішався здоровлям. А тепер, будь ласка — захорів нервово на серце й уся кров булькоче в ньому зі схвилювання.

Головний доказ — не надавався він для тієї кватири.

У кватирі цій жили самі інтеліґенти. В одній кімнаті інжинір. У другій, самособою, музичний технік — по кінотеатрах грає і в гостинницях. У третій знову — жінка незамужна з дитиною. У лазничці наймичка. Також, наче на злість, зовсім інтеліґентна людина, давня ґенералова. Коло дитини ходить. А нічю у ванні живе. Спить. Словом — де не плюнь — інтеліґент. І життя їх не гармонізує так, як хотілося би.

Захарів, наприклад, встає, самособою, не дуже пізно. В пятій раненько встає. Чи там пів до пятої. Таку навичку має — якнайранше встати. Раз, що до роботи часом і не на баль.

А інжинір в такій саме годині кладеться спати. А може з годиночку скорше. І в стінку стукає. Будь ласка, повідає, тихіше ходіть на ваших запятках.

Захарів, самособою, пояснює йому: не на баль, уважаете, поспішаю. Вмитися, бачите, мусить, кипятку собі загріти і т. д.

І тут, розуміється, доходить до першої перепалки.

Хоче Захарів обмитися — а в лазничці інтеліґентна жінка спить. Давай пищати, в дискусію попадаєш — і т. д.

І ясне, після таких перепалок і дебат приходить чоловік до праці не такий свіжий, як ялося би.

Потім знову приходить додому. Менше-більше в пятій годині. Ну, охариться трохи. Перегляне ґазету.

Рад би полежати тихо, подумати над політикою, чи теж над якоюсь продукцією — тай знову годі.

З лівого боку грає вже музикальний квінтет. Наш музика з орхестри любить у таку пору перед виступом вправляти на своїм інструменті. Грає на флеті. Страшно крикливий інструмент. Дмухає в нього, дує, заслинюється тай грає потім ґами.

Вийдеж собі Захарів на подвіря. Посидить собі годиночку-дві на лавочці — до хати тягне його.

Прийде в хату, повечеряє, а з правого боку в інжиніра вже гості товчуться. Преферанса грають. Або на пяноли якогось там собачого Лістового вальса. Або шімі танцюють — напевно день виплати.

Навіть чоловік не оглянеться, а тут вечір незамітно наближається. Ніч западає. І хоч, самособою, нічю стараються не галасувати, бо можна за це до міліції дістатися, всеж таки повного спокою нема. Метушаться. Об долівку ніженьками зачіпають і т. д.

Ледви розійдуться — музика з ресторану або з балю вертається. Кладе свій інструмент на комоді. З жінкою свариться.

Ледви висварився та замовк — інжинір давай вештатися: почитав трохи, чуєте тай спати лягає.

Ледви поклався — Захарів уставати мусить.

Ледви Захарів устав — інжинір хвилюється, в стіну стукає, боронить крутитися на запятках.

Ледви ввійшов у лазничку — писків і вереск — ніби чому каплі на лице капають. І т. д. і т. д.

І самособою робота наслідком того всього не теє: самі бачите, який нераз рідкий та ні[illegible] буває перкалик — певно Захарів його продукує. І як може інші продукувати, коли ніжки вгинаються, рученьки дрижать. І печінка йому з грижі пухне.

Тому теж кажу: вчених секретарів треба до вчених секретарів, дентистів до дентистів і т. д. А тих, що на флеті вигравають, можна би за містом закватирувати.

Щойно тоді настане справді веселе життя.

Михайло Зощенко.

МОЖНА ВИТРИМАТИ.

Самособою, що тут говорити: кожне звання має свою недостачу.

Взяти хочаб таку дрібну та дурненьку справу — барберство. І то без недостачі там не обійтися. Декотрий сердитий барбер у суботу так обробить свого пасажира, що потім рідна мати його не впізнає.

Або навпаки, склярі. Пишуть у ґазетах, будьто ті славні хлопці мають округло 15 процент манка.

Себто, для приміру, склярі випустили на світ сто карафок. То з тих сто скляних штучок — пятнацять зовсім годі пустити в продажу. Інші проценти також, правду сказати, не ялося би пускати на прилавок, та годі. Таж треба чимсь торгувати. Тимбільще, що покупець — купить. Дійсно буде плакати, боротися, пику відвертати, одначе купить.

Або знову кухарі та лікарі. Вони також мають свої недостачі. Говорити про те не оплатиться. Кожен їв і жвякав і до лікарів ходив.

Словом, яке звання не візьми — усюди є недостачі. Це бтверто скажемо — почтова справа.

Ось самі скажіть, самі розчовпайте своїм розумом. Яка недостача може бути в тій культурній справі. Чи замісць марки на долоню печатку мають прибивати? Чи поручені листи проковтувати?

Просто не можуть вони мати недостач.

І це певно заболіло почтових начальників.

Що то, повідають, кожен комісаріят має недостачі, кожен комісаріят має полекші, а ми начеб і не люди, а собаки.

Невідомо, як у Сибірі до того віднеслися, одначе Середне-Волжське управління, втомлене такою несправедливістю, направило цю справу. Воно випрацювало власні норми недостач.

Ті святі рядки можна співати на мотив: „Дві ґітари за стіною":

„Середне - Волжське управління разом опрацювало норми недостач для кореспонденції. Ті норми дозволяють губити безкарно двапацять процентів поручених листів, чотири проценти телеґрам..."

Словом, почтовці яко-тако зрівнялися з іншими званнями. Норми видали підхожі. Не звірські.

Інше управління, колиб дірвалося такої повноти влади, відразу махнуло би: „Було не було, губіть пядьдесять процентів!" А оці такі ніжненькі хлопчики трапилися. Обдумали, чого і скільки губити. І, зважте, як глибоко подумано! Напр., чотири проценти телеґрам! Не три і не пять, а чотири. Яка точність, бачите?

При такій точности ялося би і про грошові перекази дещо натякнути, а вони ні дуду. Наче води в рот набрали. Та, треба здогадуватися, також не більше як пятнацять процентів.

Словом: можна витримати. Пальта не здіймають.

(З російського переклав М. Н.).

Марк Твейн написав на уродини своєї тещі гумореску, в якій тещу порівняв із щоденною ґазетою. — Якжеж це із щоденною ґазетою? — спитала здивована Марк Твенова жінка.

— Бо теща являється щодня, так як щоденна ґазета.

—o—

У вагоні в Польщі вивішений напис „Купуйце вироби крайове". Внизу написав хтось олівцем: „За що?"

—o—

Лікар у заведенні для божевільних питається дозорця:

— Чи є що нового?

— Так, пане доктор, той зпід 17-го числа дістав приступ.

— Шаліє?

— Ні, лише хоче телеґрафувати до своєї тещі.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК. Н. Й.

Вечір Шевченка.

Часто доводиться нам почути такі слова: „А чого я там піду, я чув (чи чула) вже те все сто разів, нічого нового не довідаюсь". І мені прийшло на думку, скільки то жінок в Ню Йорку і околиці сказали собі тесаме, коли побачили оголошення в „Свободі" про „Вечір Шевченка", получений з відчитом д-ра Мишуги на тему „Жінка в житті і творах Тараса Шевченка".

Але буває, що коли нам здається, що ми нічого не довідаємося, переконуємось, як мало ми знаемо.

Таке враження мала я по відчиті д-ра Мишуги на згадану вище тему. Мені, як і іншим, здавалося, що про Шевченка не може ніхто нічого нового сказати.

Рік-річно і при кодній нагоді нам доводиться чути про Шевченка з боку фільософічного, патріотичного чи політичного. Ми чули вже про нього як артиста-маляра і поета. І здавалося би, що тема вже зовсім вичерпана.

Та д-р Мишуга у своїм відчиті дав щось нового. Він вказав нам, як треба розуміти твори Шевченка, хоч би отсей, всім нам відомий „Мені тринацятий минав", в якім змальовані чудово перші проміння невинної любови. Відчит познакомив нас з відношенням поета до жінки і нам стає ясно, чому саме Шевченко так високо підносить її та ідеалізує й чому:

„Немає кращого на світі,
Як тая мати молодая
З її дитяточком малим..."

Що за образ для матери, яке вивищення, яка честь для жінки, що саме вона є чи може бути тою кращою в світі з її дитяточком. І мені самій в той мент пригадались і маленькі ручената і очі веселі, чисті, тепло малого тіла на ручках і те, яке то щастя бути матірю. А як рідко за денною працею ми згадуємо такі солодкі моменти, під яких впливом і серце веселіє і душа молодіє.

Та мабуть найбільше враження зробила на присутних поема „Марія" з образом матері-страдальниці. Що за сила любови, що за примір до наслідування для матерей того народу, котрий мусить дати своїх синів на Голгофту для відкуплення раю для українського народу.

Дивлячись на лиця присутних, видно було, що вони переживають наново драму життя поета, але в новому образі і освітленню, хотяй з тими самими дієвими особами. І сльози лилися з очей присутних, бо у поета життя не було веселе, бо вже як дитина „у тім раю він бачив пекло". На мою думку, всі, що не чули того відчиту, повинні жаліти, бо дійсно стратили нагоду бути на душевнім пирі.

Колиб частіше ми йшли там, де можна чогось навчитись, де можна обновити думку й огріти наше серце, ми залишилиб тоді сі пусті міжусобиці, які нищать наше громадське і народне життя. Може би побачили ми, що „не так тії вороги, як добрії люди" вбивають нашу душу й охоту до вищих стремлінь та до громадської праці.

Відчит сей відбувся заходами Союзу Українок в Америці в сполуці з жіночим відділом Українського Демократичного Клюбу в Ню Йорку. Пані Корнатова причинилася до незвичайно милого проведення вечера кількома сольовими точками в фортепяновім супроводі панни Івани Скубівної. Деклямація і скрипкове сольо панни Онищук з Нюарку були дуже симпатичні.

Я певна, що як гості з Ню Йорку, так і з Йонкерс, Джерзі Сіти, Лонґ Айленд, Бейон і т. д. не пожалували, що потрудились так далеко. Перекуска і товариська поговірка закінчили вечір.

Щасть Боже тим організаціям в їх корисній праці. Кожда жінка повинна бути горда, що може бути їх членицею.

Присутна.

ПОДЯКИ.

Я нижче підписаний член від. 193 У. Н. Союза складаю сердечну подяку головному урядови У. Н. Союза за уділення мені з фонду допомогового $50 допомоги.

Желаю як найлучшого розвою нашій організації.

З поважанням

Василь Филь,
Тейлор, Па.

—o—

Я, нижче підписана, членкиня від. 193 У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головному урядови У. Н. Союза за уділення мені $50 з фонду допомогового.

Желаю як найлучшого розвою нашій організації.

З поважанням

Марія Малишевська,
Тейлор, Па.

Учитель: Що там маєш під лавкою?

Ученик: Нічого.

Учитель: Добре. То положи це деінде.

—o—

При сповіди.

Священик: А чи не проклинаете ви?

Селянин: Я, прошу єгомосця, не кляну, а мій брат, собача юха, так страшно клене, що хай його чорт побере!

—o—

Чоловік. Може бути, що я нині дуже довго задержуся в офісі й вернуся пізно вечером. Тому й не потребуєш ждати на мене.

Жінка (рішучо): Я й не буду ждати. Прийду та заберу тебе.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

БРОНКС, Н. Й. Тов. Любов, від. 208, повідомляє, що збори відбудуться в пятницю, 10 квітня, в годині 8-мій ввечір, під ч. 1274 Гой Еве. Проситься всіх членів явитися на збори. — В. Закалюжний, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Укр. Запомогове Тов. Дністер, від. 361, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 11-го квітня, в годині 8-ій ввечір, в У. Н. Домі, 217-19 Іст 6-та вул., в сали ч. 2. Кождий член має явитись на сих зборах, бо є важні справи до полагодження. На сих зборах буде звіт за перший квартал. Пригадується членам, щоби вирівнали свої належитости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Приводіть нових членів на збори і не забувайте за дітей, а вписуйте до молодечого департаменту У. Н. С. — Мих. Гуцалюк, гол.; Д. Костишин, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Тов. Ім. Івана Франка, від. 97, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться 19 квітня, в годині 2-гій пополудни, в галі церковній, 47 Товп Еве. Проситься усіх членів явитись точно на означений час, бо є важні справи до полагодження, а довгуючі щоб прийшли і вирівнали свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — В. Сметана, пр.; І. Долянський, кас.; М. Табачук, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 292, повідомляє усіх членів, що припадаючі квартальні збори на 12 квітня, з огляду свят Воскр. Хр., відбудуться в суботу, 18 квітня, в годині 6-тій ввечір. На ті збори обовязаний кождий член прибути. Член, котрий довгує 2 місяці, а на третій не явиться, буде безусловно суспендований. Уряд більше не буде повідомляти і просити членів, щоби платили. — Никола Романів, предс.; Петро Кізел, секр.

САВТ ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. Тов. Просвіта, від. 312, повідомляє всіх своїх членів, що з причини Великодних Свят квартальний мітінг відложено на слідуючу неділю, 19 квітня, в год. 2-ій пополудни, в Укр. Нар. Домі при Делмор Евеню. Проситься всіх членів явитись на означений час, бо будуть важні справи до вирішення. Не явившийся член підлягає карі 1 дол., а урядник 2 дол. — А. Загута, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Мир, від. 324, повідомляє, що збори, припадаючі на 12-го, є відложені, через Великдень, на 19 квітня, на 3-ту годину, в домі Укр. Громади на 23-тій і Брави ул. Повідомляється довгуючих, що поза три місяці не можна уважати нікого членом після статута Організації ані Товариства, і такі по окремім повідомленю будуть виключені. Товариство виконує свої обовязки зглядом членів на час і без відкладання, а цего самого вимагається від членів також. Довгуючим ані уряд ані Товариство шкоди робити не хоче, а придержується порядку і справедливости, а члени, коли занедбують, се їх власна шкода і за неї ніхто не відповідає, тільки вони самі. — О. Порохівський, предс.; Н. Бурак, кас.; М. Туркот, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 375, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 19 квітня, в годині 1-ій пополудни. Проситься конечно всіх членів прибути на збори, бо справи дуже важні. Заразом припоминається членам, щоби не забували за свої обовязки і старались хоч своїх дітей вписати до У. Н. Союза. — Іван Чопик, предс.; Стефан Й. Крутий, секр.; Як. Лезняк, кас.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Тов. Запорожська Січ, від. 206, повідомляє своїх членів, що квартальний мітінг відбудеться в неділю, 19 квітня, в годині 1.30 пополудни, в гали парафіяльній на Блекстон вул. Проситься всіх членів прибути, бо є важні справи до полагодження. Рівнож повідомляється, що будеться приймати нових членів до Товариства і У. Н. Союза після статута. — Мих. Бардичевський, предс.; Ілія Околіта, кас.; Мих. Яцишин, секр.

РОМ, Н. Й. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 123, повідомляє своїх членів, що надзвичайний мітінг відбудеться в неділю, 19 квітня, в годині 2-ій пополудни, в гали Ф. Квача, 225 Савт Вашингтон. Проситься всіх членів прибути на час і вирівнати свої залеглі вкладки бо будуть суспендовані після статута. Член не явившийся на мітінг буде караний 1 дол., а урядник 2 дол. Олекса Гадз, предс.; Теодор Гречковський, кас.; В. Чуйко, секр.

ПЛЕЙНС, ПА. Бр. св. Андрея, від. 48, повідомляє своїх членів, що мітінг відбудеться в неділю, 19 квітня, в годині 3-тій пополудни, в гали Нагребецького при Рівер ул. Контр. комісія повинна прийти скорше, щоб сконтролювати книжки товариства і здати справоздание з квартального діловодства. Будеться приймати нових членів без оплати вступного до Братства, а до У. Н. Союза після Статута. — Ст. Карбовничак, предс.; Ілія Кузенка, кас.; Іван Бойко, секр.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

КЕНТОН, О.

На визвольну боротьбу.

Збірку переводили: Іван Проць, Михайло Ципінь і М. Гедьо.

Жертвували: І. Клюс 2 дол.; І. Скубяк, В. Патинт, С. Рагалінський, І. Скубяк, А. Клюс, М. Ципінь, М. Дрозда, І. Дрозда, Н. Оренець, І. Проць, І. Диль, М. Гедьо, А. Бандрівський, І. Демчак по 1 дол.; А. Петрович 50 ц. Разом 16.50. Гроші призначено: на політичних вязнів 8 дол., на українських інвалідів 8.25 і вислано до краю через Обєднання.

М. Гедьо.

—o—

ВІЛІНГ, В. ВА.

Коляда на Рідну Школу.

Нижче підписаний в часі Різдвяних Свят перейшов зі шкільними дітьми по хатах щирих Українців з колядою на Рідну Школу.

Коляду зложили: о. Ковальський 2 дол.; по 1 дол.: И. Солецький, Я. Вітенко, К. Трилецький, М. Гореча, П. Подола, П. Вітенко, Ольга Крупа, О. Салик, Гр. Саган, Ів. Шелева, С. Грушкевич, М. Дудкевич, А. Когут, П. Чайковський, О. Габак, В. Реваковський, В. Біло, Mr. Olsta, по 50 ц.: Ю. Божиц, П. Зень, В. Козак, Д. Канюк, В. Когут, Ю. Севний, Кат. Крошняк (ст.), Ю. Субтельна, І. Кабала; по 25 ц.: М. Божиц, А. Антошків, В. Сирило, В. Стефанишин, І. Пастернак; С. Швек 20 ц.:

З Йорквіл, О. Жертвували: І. Мисько 1 дол. і В. Яцейко 25 цнт. Разом 27. дол. 20 ц.

Колядувати ходили: Мих. Дуткевич, Л. Клепач, Люба Ковальська, Катерина Шелева, Ева Грушкеаич, М. Зень і М. Когут.

Гроші вислано до краю через Обєднаннє.

Мих. Дуткевич.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОВОРОТ ТАРЗАНА.

(49)

Майже вмить Тарзан був на мурі. Двір був порожній. Мешканці міста Опар були всі в кімнаті перед жертвою. Він чув дзвінкий голос жрекині Ла, що долітав з помешкання жертвенної кімнати. Танець спинився. Це наступив час, коли жрекиня має пірнути ножем свою жертву. Думаючи все це, Тарзан мов несамовитий біг до храму на голос жрекині.

—o—

Скоро він опинився перед дверима жертвенної кімнати. Між ним і олтарем стояв довгий ряд жреців та жрекинь з волотими горнятками в руках, які чекали на свіжу кров жертви. Ла стояла перед жертвою, високо піднісши голову й тримаючи над жертвою ніж, готувалася втопити його в серце молодої дівчини, що лежала на камінному жертвенику.

—o—

Тарзан був страшенно потрясений, коли він пізнав з віддалі, що то була дівчина, яку він любив. Очі йому налилися кровю й він неби розярений бик кинувся вперед. Зі страшним криком льва він вдерся поміж диких потвор-людей, пробиваючись руками й ногами в напрямку до олтаря. Всі були спершу так здивовані несподіваною появою Тарзана, що на мить остовпіли.

—o—

Тарзан вихватив в одного з людей-потвор тяжку, коротку палицю, що той тримав у руках і бючи зі страшною силою по черепах тих потвор, прокладав собі дорогу до жертвенника. Рука жрекині від несподіванки завмерла з ножем в повітрі. Скоро вона пізнала Тарзана, й ще більше зблідла, бо мабуть почала вірити в якусь чарівну силу його. Вона не знала, як він видерся з кімнати, до якої вона навмисне його завела, мов у капкан.